

חיוב נקיון למי שעשה שמחה בבית כנסת, ואינו פטור כשזה בערב פסח ובלאו הכי מנקים

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2730.

היה בעל שמחה בבה"כ ואמור לשלם עבור הנקיון, והנה בער"פ שבין כה אמורים לנקות באופן יסודי את הבהמ"ד לכבוד פסח טוען בעל השמחה שאין מן הצדק לחייב את בעל השמחה עבור כך מאחר שבין כה מתקיים הניקיון בלעדו

ויצא הפסק:

אדרבה. בעל השמחה לכלך, ובלא"ה הרי התחייב על הוצאות הנקיון כתמורה לרשות שקיבל לעשות השמחה. ואם לא יקיים ההתחייבות, יש שאלה אם נשאר לו חיוב כלפי הביכ"נ. (הסבר: הלא אם מראש דובר שיתכן ויצטרך לשלם על נקיון, ויתכן ולא יצטרך. אין שאלה שאפשר לפוטרו, ומסתמא לא הוה הכי, דאל"כ אין את שאלת כב' מעיקרא. אלא ודאי איירינן שמראש סוכם עם בעל השמחה שישלם לבי"כ על נקיון. וע"כ החיוב שלו אינו רק מחו"מ אלא גם מיו"ד, כי זה אמירה להקדש. אם יפטרו אותו כעת מלשלם, זה מסתמא יועיל מהלכות חוב, אבל איני יודע אם יצא יד"ח נדר לביכ"נ).

והביכ"נ לא התחייב לעשות נקיון בזמן שהוא נקי. ואם יהיה נקי בגלל אותו הנקיון של השמחה, יחסך כספי הקדש.